

Panium – nummer fjorton

Besvikelsen som nyckeln till tempelprövningen

Jeff Pippenger

2026-02-18

Helgedomens ämne var den ”nyckel” som uppläste besvikelsen den 22 oktober 1844 vid början av den tredje ängelns budskap, och det är ämnet om besvikelsen som är den ”nyckel” som upplåser helgedomsbudskapet om tempelprovet vid slutet av den tredje ängeln.

Och jag skall ge dig himmelrikets nycklar; och vad du än binder på jorden, det skall vara bundet i himlen; och vad du än löser på jorden, det skall vara löst i himlen. Matteus 16:19.

Det faktum att den 11 september 2001 förstås som ”9/11”, i överensstämmelse med att ”911” är symbolen för ett nödanrop i Förenta staterna, var utformat av Honom som har utformat allting. Förståelsen av besvikelsen den 18 juli 2020 är det som gör det möjligt att känna igen de etthundrafyrtiofyra tusendes rörelse som sådan; men endast för dem som önskar se att Jesus i dag representerar det andliga med det naturliga på samma sätt som Han gjorde för tvåtusen år sedan. ”20/20”-syn är den bästa man kan ha, och besvikelsen år 2020 är det vägmärke som gör det möjligt att känna igen templet i de tio jungfrurnas profetiska historia.

”Liknelsen om de tio jungfrurna i Matteus 25 illustrerar också adventfolkets erfarenhet.” Den stora striden, 393.

Tjugotjugo-syn är ännu bättre när den förenas med den efterklokhets som de grundläggande sanningarna representerar. Paulus lär att ”profeternas andar är underordnade profeterna”, och Matteus jungfrur är därför samma jungfrur som Johannes identifierar som de etthundrafyrtiofyra tusen, och Johannes identifierar dem som jungfrur i—Uppenbarelseboken 144.

Dessa är de som inte har befläckt sig med kvinnor, ty de är jungfrur. Dessa är de som följer Lammet varthelst det går. Dessa har blivit friköpta från människorna såsom förstlingsfrukt åt Gud och Lammet. Uppenbarelseboken 14:4.

Hösttidens förstlingsfrukter är de jungfrur som följer Lammet in i templet, och ”nyckeln” till att förstå templet är besvikelsen år 2020.

Och nyckeln till Davids hus skall jag lägga på hans skuldra; när han öppnar, skall ingen tillsluta, och när han tillsluter, skall ingen öppna. Jesaja 22:22.

Om en adventist skall vara bland de 144 000, kommer han eller hon av profetisk nödvändighet att ha lidit en besvikelse som orsakades av framförandet av en offentlig förutsägelse som slog fel.

”Jag hänvisas ofta till liknelsen om de tio jungfrurna, av vilka fem var visa och fem oförståndiga. Denna liknelse har uppfyllts och kommer att uppfyllas in i minsta bokstav, ty den har en särskild tillämpning på denna tid och har, liksom den tredje ängelns budskap, uppfyllts och kommer att fortsätta vara närvarande sanning intill tidens slut.” Review and Herald, 19

augusti 1890.

Slaget vid Panium i vers femton i Daniel elva är det slag som leder fram till vers sexton, vilken identifierar söndagslagen i Förenta staterna.

Då skall kungen i norr komma och kasta upp en vall och inta de starkast befästa städerna; och söderns arméer skall inte kunna stå emot, inte heller hans utvalda folk, och ingen styrka skall finnas till att stå emot. Daniel 11:15.

I denna vers besegrar Förenta staterna Ryssland, tillsammans med Rysslands utvalda folk. Men i nästa vers kan ingen stå emot Roms uppstigande, vilket märker Juda och Jerusalem som det första steget i dess erövring av världen; när Rom reste sig som det fjärde riket i Bibelns profetia. Genom att stå i det bokstavliga härliga landet i vers sexton befann sig symbolen för det bokstavliga Roms myndighet inom det bokstavliga härliga landet; och typifierade därmed vers fyrtioett, när märket på det andliga Roms myndighet påtvingas Förenta staternas andliga härliga land.

De två hornen på jorddjuret i Uppenbarelsboken tretton representerar republikanism och protestantism. I vers femton i Daniel elva besegrar Antiochos Magnus, känd som Antiochos III och Antiochos den store, det sydliga riket, representerat av den ptolemeiska dynastin. Antiochos representerar Donald Trump och kungen i söder representerar Ryssland. Slaget vid Panium är striden mellan Förenta staterna och Ryssland och Rysslands utvalda folk, en strid i vilken Antiochos segrade, men därefter såg sitt rike erövrats av det bokstavliga Rom — den makt i vers fjorton som upprättar den yttre synen av jorddjurets republikanska horn. Den inre synen representeras av jorddjurets protestantiska horn. Båda hornen är vid slaget vid Panium, ty Petrus är där som protestant med sitt budskap från Joels bok.

250 år

När vi betraktar de två linjerna för jordens vilddjur, finner vi att jordens vilddjur år 1776 började sitt uppstigande, och att havets vilddjur i Uppenbarelsboken tretton år 1798 (tjugotvå år senare) mottog sitt dödliga sår, och jordens vilddjur började sitt herravälde som det sjätte riket i Bibelns profetia. Tvåhundra-femtio år senare, år 2026, har vi vaknat upp till det inre tempelprovet som började den 8 maj 2025.

Dessa ”250” år är också förbundna med Antiochos Magnus. Om man utgår från dekretet år 457 f.Kr. och från detta dekret framskriver två hundra femtio år, kommer man till år 207, sju år före slaget vid Panium och tio år efter att Ptolemaios besegrade Antiochos i slaget vid Rafia, vilket framställs i vers elva i Daniel elva. Daniel 11:11 är naturligtvis den yttre linjen för det republikanska hornet, vilken motsvarar Uppenbarelsboken 11:11, som är den inre linjen för det protestantiska hornet. Daniel och Uppenbarelsboken är samma bok, och Uppenbarelsboken använder sigillerna som symboler för yttre profetia och församlingarna som symboler för den parallella inre profetian.

Kyros representerar alla tre dekreten, ty man kan inte ha ett tredje utan ett första och ett andra.

”I Esras sjunde kapitel återfinns förordningen. Verserna 12–26. I sin fullständiga form utfärdades den av Artaxerxes, Persiens konung, år 457 f.Kr. Men i Esra 6:14 sägs det att Herrens hus i Jerusalem blev byggt ”enligt befallningen [”förordningen”, marginalen] från Cyrus och Darius och Artaxerxes, Persiens konung”. Dessa tre konungar förde, genom att utfärda, bekräfta på nytt och fullborda förordningen, den till den fullkomning som fordrades enligt profetian för att utmärka början på de 2300 åren. När år 457 f.Kr., den tid då förordningen fullbordades, tas som tidpunkten för befallningen, visar det sig att varje enskild föreskrift i profetian om de sjuttio veckorna hade uppfyllts.” Den stora striden, 326.

Från de tre påbud som representeras av Kyros år 457 f.Kr. avslutas ”250” år i historien mellan slaget vid Rafia år 217 f.Kr., då Ptolemaios IV besegrade Antiochos den store, och år 200 f.Kr., då Antiochos därefter besegrade Ptolemaios i slaget vid Panion i vers femton. Linjen jämnställer Antiochos Magnus med Donald Trump. I början av det sjätte riket i Bibelns profetia, från 1776 till 1798, finns en period om ”22” år som representerar det sjätte rikets uppstigande. Dessa ”22” år åskådliggör också den historia som representeras av talet ”22” i slutet av det sjätte rikets historia från 2001 till 2023. ”22” är symbolen för föreningen av gudomlighet med mänsklighet, vilken fullbordas inom historien om det sjätte riket i Bibelns profetia, vilket är jordens vilddjur med ett yttre horn av republikanism och ett inre horn av protestantism.

Det verk som Kristus fullbordar genom den förening som representeras av ”22” är Kristi slutliga verk i det Allerheligaste, vilket representeras av syndens utplånande, som enligt Joel, tillsammans med Petrus’ inspirerade kommentar, äger rum under utgjutandet av det sena regnet.

Omvänd er därför och låt er omvändas, för att era synder må bli utplånade, när tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte. Apostlagärningarna 3:19.

Utplånandet av synden är den himmelske Översteprästens sista verk.

”Så som folkets synder i forna tider genom tro lades på syndoffret och genom dess blod i förebild överfördes till den jordiska helgedomen, så läggs i det nya förbundet de ångerfullas synder genom tro på Kristus och överförs i verkligheten till den himmelska helgedomen. Och liksom den förebildliga reningen av den jordiska fullbordades genom att de synder avlägsnades varigenom den hade blivit orenad, så skall den verkliga reningen av den himmelska fullbordas genom att de synder som där är upptecknade avlägsnas eller utplånas. Men innan detta kan ske måste böckerna granskas för att fastställa vilka som genom ånger över synd och tro på Kristus är berättigade till förmåner av hans försoning. Helgedomens rening innefattar därför ett undersökande verk — ett domsverk. Detta verk måste utföras före Kristi ankomst för att återlösa sitt folk; ty när han kommer, har han sin lön med sig för att ge åt var och en efter hans gärningar. Uppenbarelseboken 22:12.” Den stora striden, 421.

Det verk som började den 22 oktober 1844 började vid höjdpunkten av Midnattsropet, och verket fullbordades vid höjdpunkten av Midnattsropet, vilket Petrus identifierar som den period då synden utplånas, vilken markerar perioden för domen över de levande, när ”vederkvickelsens tider” kommer.

”Den undersökande domen och syndernas utplånande måste fullbordas före Herrens andra ankomst. Eftersom de döda skall dömas efter det som är skrivet i böckerna, är det omöjligt att människornas synder utplånas förrän efter den dom i vilken deras fall skall undersökas. Men aposteln Petrus säger uttryckligen att de troendes synder skall utplånas ’när tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte, och han sänder den som förut var bestämd åt er, Jesus Kristus.’ Apg. 3:19, 20. När den undersökande domen avslutas, skall Kristus komma, och hans lön skall vara med honom för att ge åt var och en efter som hans verk är.” The Great Controversy, 485.

”Vederkvickelsens tider” är också ”tiderna för alltings återupprättelse.”

Omvänd er därför och låt er omvändas, så att era synder blir utplånade, när tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte; och han skall sända Jesus Kristus, som förut blev predikad för er, honom som himlen måste ta emot intill tiderna för alltings återupprättelse, om vilka Gud har talat genom sina heliga profeters mun från världens begynnelse. Apg. 3:19–21.

„Vederkvickelsens tider” kommer ”från Herrens ansikte” när ”Jesus Kristus” sänds. När ängeln i Uppenbarelseboken tio steg ned den 11 augusti 1840, identifierade syster White att ängeln ”inte var någon mindre person än Jesus Kristus”. Det verk som Kristus påbörjade den 22 oktober 1844 infördes genom historien från 1840 till 1844; en historia som syster White säger var ”en härlig uppenbarelse av Guds kraft”, samtidigt som hon sammanför just den historien med pingsttiden på Petrus’ tid och därefter använder dessa två linjer av profetisk historia för att peka framåt mot ängeln i Uppenbarelseboken artons nedstigande, han som upplyser jorden med sin härlighet.

”Den ängel som förenar sig i förkunnelsen av den tredje ängels budskap skall upplysa hela jorden med sin härlighet. Här förutsägs ett verk av världsomfattande omfattning och ovanlig kraft. Adventrörelsen 1840–44 var en härlig uppenbarelse av Guds kraft; den första ängels budskap bars till varje missionsstation i världen, och i somliga länder rådde det största religiösa intresse som något land har bevittnat sedan sextonhundratalets reformation; men detta skall överträffas av den mäktiga rörelsen under den tredje ängels sista varning.”

”Verket kommer att likna det som skedde på pingstdagen. Såsom ”det förra regnet” gavs genom den Helige Andes utgjutande vid evangeliets början för att åstadkomma den dyrbara sädens uppspirande, så skall ”det senare regnet” ges vid dess avslutning för att mogna skörden. ”Så skola vi då lära känna, ja, vi skola göra oss vinn om att lära känna Herren; Hans uppgång är så viss som morgonrodnaden, och Han skall komma till oss såsom regnet, såsom både höstregn och vårregn över jorden.” Hosea 6:3. ”Gläd er därför, ni Sions barn, och fröjda er i Herren, er Gud; ty Han har gett er det förra regnet i rätt mått, och Han skall låta regn falla ner för er, det förra regnet och det senare regnet.” Joel 2:23. ”Och det skall ske i de sista dagarna, säger Gud, att jag skall utgjuta av Min Ande över allt kött.” ”Och det skall ske att var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.” Acts 2:17, 21.

”Evangeliets stora verk skall inte avslutas med en mindre uppenbarelse av Guds kraft än den som utmärkte dess början. De profetior som uppfylldes i utgjutelsen av det förra regnet vid evangeliets början skall åter uppfyllas i det senare regnet vid dess avslutning. Här är ”vederkvickelsens tider”, dem som aposteln Petrus såg fram emot när han sade: ”Gören därför

bättring och omvänden eder, för att edra synder må bliva utplånade, när vederkvickelsens tider komma från Herrens ansikte; och han skall sända Jesus.” Apg. 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Adventrörelsen från 1840 till 1844 var en härlig uppenbarelse av Guds kraft som inledde öppnandet av Kristi verk med att rena sin helgedom. Denna historia började när Jesus, framställd som den förste ängeln i Uppenbarelsboken fjorton, steg ned den 11 augusti 1840 såsom framställt i Uppenbarelsboken kapitel tio. Den uppenbarelse av Guds kraft som då började stegrades till öppnandet av den undersökande domen och förebildade därför en uppenbarelse av Guds kraft som skulle stegras till avslutningen av den undersökande domen. Tidsperioden vid slutet började den 11 september, när Jesus åter steg ned som ängeln i Uppenbarelsboken arton, då de stora byggnaderna i New York fördes till fall genom Guds beröring, och den undersökande domens verk övergick från de döda till de levande. Regnen kommer när Jesus sänds.

Jesus lärde att vi skall bedja för att få, och Sakarja säger att vi skall be om det sena regnet, vid tiden för det sena regnet. Det är därför uppenbart att du måste veta att du befinner dig i tiden för det sena regnet för att kunna uppfylla Sakarjas anvisning.

Bedjen Herren om regn i vårregnets tid; så skall Herren göra glänsande moln och ge dem regnskurar, åt var och en gräs på marken. Sakarja 10:1.

Vid 11 september steg Jesus ned som ängeln i Uppenbarelsboken arton, och det sena regnet började falla som ett stänk, men det faller endast på dem som uppfyller Sakarjas befallning att ”be om det sena regnet”, när man har den äkta förståelsen att ”vederkvickelsens tider” och återupprättelsen av allting har kommit. Själen måste ”erkänna” att det sena regnets profetiska tidsperiod har anlänt.

”Vi får inte vänta på det sena regnet. Det kommer över alla som vill erkänna och tillägna sig den nådsdagg och de nådeskurar som faller över oss. När vi samlar upp ljusets spillror, när vi värdesätter Guds säkra nådegärningar, han som älskar att vi förtröstar på honom, då kommer varje löfte att uppfyllas. [Jesaja 61:11 citerad.] Hela jorden skall uppfyllas av Guds härlighet.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, band 7, 984.

Vid 11 september började tider av vederkvickelse, och utplånandet av de levandes synder började. Den domen är i samklang med själva den första beståndsdelen i Abrahams tredelade förbund. Den första beståndsdelen var att när Herren förde Israel ut ur den egyptiska träldomen skulle han döma både sitt förbundsfolk och den nation där de hade levt som gäster och främlingar. Det första förbundsfolket var en förebild för det sista förbundsfolket, som är de etthundrafyrtiofyra tusen. Dessa profetiska människor kommer att dömas som jorddjurets protestantiska horn, medan jorddjurets republikanska horn samtidigt döms.

Domen över det republikanska hornet kommer vid slutet av dess historia, vilket är söndagslagen. Söndagslagen framställs i uppfyllelsen av vers sexton som att Rom tog kontroll över Juda år 63 f.Kr. — på Försoningsdagen enligt vissa historiker.

Antiochus Magnus representerar Förenta staterna i vers tio till och med vers femton. Ronald Reagan segrade i striden i vers tio, vilken förebildade vers fyrtios sammanbrott av Sovjetunionen. Jesaja 8:8 identifierar samma strid som framställs i vers tio och fyrtio i Daniel elva, och dessa tre parallella verser gör det möjligt att identifiera Ryssland som segraren i vers elvas strid vid Rafia.

Slaget vid Rafia i vers elva förebildade kriget i Ukraina mellan kungen i söder (Ryssland) och påvedörets ombudsmakt (Ukraina). Kriget inleddes av Obamaadministrationen under tiden för den förste påven från det södra halvklotet, som också var den förste påven från Amerika, även om det var Sydamerika. ”Söder” är en symbol för globalism, spiritualism och kommunism, och den förste sydlige påven från Amerika slöt sig till den globalistiske presidenten Obama när kriget i vers elva kom. Reagan såsom Förenta staterna i vers tio ingick i en hemlig allians med en konservativ påve; därefter togs Ukrainas nazister i bruk av en globalistisk president under en period av en globalistisk påve. Förenta staterna under Trump står nu i en öppen relation till den förste nordamerikanske och så kallat konservative påven.

Reagan hade en hemlig allians med antikrist i Bibelns profetia i striden i vers tio, och Obama inledde striden i vers elva, under en period då påven också var en globalist, lik Obama. Trump är nu i en öppen relation med en påve som är parallell med Reagan, med det undantaget att den ursprungliga hemliga alliansen nu är en öppen allians. De tre påvarna och de tre presidenterna motsvarar de tre striderna i verserna tio, elva och femton.

”Den romerska kyrkan är märklig i sin slughet och list. Hon kan läsa vad som skall ske. Hon avvaktar sin tid, då hon ser att de protestantiska kyrkorna visar henne vördnad genom att godta den falska sabbaten och att de förbereder sig att genomdriva den med just de medel som hon själv använde i gångna tider. De som förkastar sanningens ljus skall ännu söka hjälp hos denna självutnämnda ofelbara makt för att upphöja en institution som har sitt ursprung hos henne. Hur villigt hon kommer att bistå protestanterna i detta verk är inte svårt att ana. Vem förstår bättre än de påvliga ledarna hur man skall handskas med dem som är olydiga mot kyrkan?”

”Den romersk-katolska kyrkan, med alla sina förgreningar över hela världen, utgör en väldig organisation under den påvliga stolens kontroll och avsedd att tjäna dess intressen. Dess miljoner kommunikanter i varje land på jorden undervisas att betrakta sig som bundna i trohet till påven. Oavsett deras nationalitet eller deras regering skall de anse kyrkans auktoritet stå över all annan. Även om de må avlägga den ed som förbinder dem till trohet mot staten, ligger dock bakom denna löftet om lydnad mot Rom, vilket löser dem från varje förpliktelse som är fientlig mot hennes intressen.

”Historien vittnar om hennes listiga och ihärdiga bemödanden att nästla sig in i nationernas angelägenheter; och sedan hon väl vunnit fotfäste, att främja sina egna syften, till och med på furstars och folks ruin. År 1204 utverkade påven Innocentius III av Peter II, kung av Aragonien, följande märkliga ed: ’Jag, Peter, aragoniernas konung, bekänner och lovar att alltid vara trogen och lydig mot min herre, påven Innocentius, mot hans katolska efterträdare och den romerska kyrkan, samt att troget bevara mitt rike i lydnad mot honom, försvara den katolska tron och förfölja kättersk fördärvlighet.’—John Dowling, *The History of Romanism*, b. 5, ch. 6, sec. 55. Detta står i samklang med påståendena angående den romerske pontifex’

makt, 'att det är lagligt för honom att avsätta kejsare' och 'att han kan lösa undersåtar från deras trohetsplikt mot orättfärdiga härskare.'—Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, note 17."

"Och må man komma ihåg att det är Roms stolthet att hon aldrig förändras. Gregorius VII:s och Innocentius III:s principer är alltså den romersk-katolska kyrkans principer. Och om hon endast hade makten, skulle hon tillämpa dem med lika stor kraft nu som under gångna århundraden. Protestanter vet föga vad de gör när de föreslår att ta emot Roms hjälp i arbetet att upphöja söndagen. Medan de är inriktade på att fullborda sitt syfte, syftar Rom till att återupprätta sin makt, att återvinna sin förlorade överhöghet. Om principen en gång etableras i Förenta staterna att kyrkan får använda eller behärska statens makt, att religiösa sedvänjor får påtvingas genom världsliga lagar, kort sagt att kyrkans och statens auktoritet skall härska över samvetet, då är Roms triumf i detta land säkerställd."

"Guds ord har varnat för den annalkande faran; om denna varning lämnas obeaktad, kommer den protestantiska världen att få lära känna vad Roms avsikter verkligen är först när det är för sent att undkomma snaran. Hon växer tyst till i makt. Hennes läror utövar sitt inflytande i de lagstiftande församlingarna, i kyrkorna och i människors hjärtan. Hon reser sina höga och väldiga byggnader, i vilkas hemliga gömslen hennes tidigare förföljelser åter kommer att upprepas. Smygande och omärkt stärker hon sina krafter för att främja sina egna syften, när tiden kommer för henne att slå till. Allt hon önskar är en fördelaktig ställning, och den ges henne redan. Vi kommer snart att få se och känna vad syftet med det romerska elementet är. Den som tror på och lyder Guds ord kommer därigenom att ådra sig smälek och förföljelse." The Great Controversy, 580, 581.

År 2016 blev Trump vald, därefter stal globalisterna, representerade av Biden, valet år 2020, men detta erkänns endast av dem som har 20/20-syn. I vers tretton "återvänder" Donald Trump år 2024, med större makt än någonsin, och påbörjar sin förberedelse för guldåldern såväl som slaget vid Panium i vers femton. Därefter anlände påven Leo för att stadfästa synen år 2025, den tredje påven som förknippas med de tre slagen i vers tio till femton, och även med de tre presidenterna i dessa slag. Den första och den tredje påven och presidenten betraktas som konservativa, och den mellersta påven och presidenten var globalister. Den första alliansen var hemlig, den sista är öppen, ty den framställs i vers fjorton som den symbol som stadfäster den yttre synen av de sista dagarnas profetior.

Den 31 december 2023 började den förste ängelns verk, såsom det förebildades genom den första förordningens verk, att lägga grunden. Det grundläggande provet gällde huruvida William Miller hade rätt eller fel i sin identifiering att det är Rom som fastställer synen i vers fjorton. Millers identifiering av Rom som den symbol som fastställde den profetiska synen om de yttersta dagarna är i vissa avseenden den mest betydelsefulla av alla Millers grundläggande sanningar. Hur Miller kom fram till vissa uppfattningar kan endast härledas genom att tillämpa helgad logik på hans tid och omständigheter, men beträffande några av hans profetiska upptäckter finns det ett mycket specifikt vittnesbörd om varför han kom fram till sina uppfattningar. Den mest grundläggande av hans uppfattningar var hans identifiering att det är Rom som fastställer synen.

Miller vittnar uttryckligen om hur han sökte förstå vad det var som ”togs bort” i Daniels bok. Han anger inte bara var han fann sitt svar, utan han talar också om sin förtjusning när han upptäckte den dyrbarhet som han hade sökt efter. Apollos Hale återger en kommentar till Millers egna skrifter, och i följande avsnitt visar Hale hur Miller blev en studerande av profetian. Miller, såsom budbäraren för det ljus som blev avförseglat år 1798, är ett heligt exempel på dem som Daniel kallade de ”visa”, vilka ”förstår” när boken ”avförseglas”. Millers vittnesbörd om hur han blev ledd till att studera Bibeln är ett avsiktligt exempel från Honom som råder över allting. Ge akt på Millers utveckling, ty han är exemplet på de visa som förstår kunskapens tillväxt, även om de, liksom Miller, kommer ut ur villfarelsens mörker.

”I maj månad 1816 blev jag väckt till syndainsikt, och o, vilken fasa fyllde min själ! Jag glömde att äta. Himlen syntes som koppar och jorden som järn. Så fortsatte jag till oktober, då Gud öppnade mina ögon; och o, min själ, vilken Frälsare jag fann Jesus vara! Mina synder föll såsom en börda från min själ; och sedan, hur tydlig Bibeln tedde sig för mig! Allt talade om Jesus; han fanns på varje sida och i varje rad. O, det var en lycklig dag! Jag ville genast gå hem till himlen; Jesus var allt för mig, och jag trodde att jag kunde få alla andra att se honom såsom jag såg honom, men jag misstog mig.

”Under de tolv år då jag var deist läste jag alla historieböcker jag kunde få tag i; men nu älskade jag Bibeln. Den undervisade om Jesus! Men fortfarande var en stor del av Bibeln dunkel för mig. År 1818 eller 1819, medan jag samtalade med en vän som jag besökte och som hade känt mig och hört mig tala när jag var deist, frågade han mig, på ett ganska betydelsefullt sätt: ”Vad anser du om detta ställe, och om det där?” med hänvisning till de gamla bibelställen som jag hade invänt mot medan jag var deist. Jag förstod vad han syftade på och svarade: Om du ger mig tid, skall jag säga dig vad de betyder. ”Hur lång tid vill du ha?” Jag vet inte, men jag skall säga dig det, svarade jag, ty jag kunde inte tro att Gud hade gett en uppenbarelse som inte kunde förstås. Jag beslöt då att studera min Bibel i förvissningen om att jag kunde finna ut vad den Helige Ande menade. Men så snart jag hade fattat detta beslut kom tanken till mig: ”Antag att du finner ett ställe som du inte kan förstå; vad skall du då göra?”

”Då kom detta sätt att studera Bibeln för mig i sinnet:—Jag skall ta orden i sådana ställen och följa dem genom Bibeln och på detta sätt finna deras betydelse. Jag hade Crudens konkordans [inköpt 1798], vilken jag anser vara den bästa i världen; så jag tog den och min Bibel, satte mig vid mitt skrivbord och läste ingenting annat, utom litet i tidningarna, ty jag var fast besluten att få veta vad min Bibel betydde. Jag började i Första Moseboken och läste vidare långsamt; och när jag kom till ett bibelställe som jag inte kunde förstå, sökte jag igenom Bibeln för att få reda på vad det betydde. Sedan jag hade gått igenom Bibeln på detta sätt, o, hur klar och härlig sanningen framträdde! Jag fann det som jag har predikat för er. Jag blev övertygad om att de sju tiderna upphörde år 1843. Sedan kom jag till de 2300 dagarna; de förde mig till samma slutsats; men jag hade inte tänkt på att ta reda på när Frälsaren skulle komma, och jag kunde inte tro det; men ljuset träffade mig så starkt att jag inte visste vad jag skulle göra. Nu tänkte jag: Jag måste sätta sporrar och betsla mig; jag skall inte gå fortare än Bibeln, och jag skall inte hamna efter den. Vadhelst Bibeln lär, det skall jag hålla fast vid. Men ännu fanns det några texter som jag inte kunde förstå.”

”Så mycket om hans allmänna sätt att studera Bibeln. Vid ett annat tillfälle redogjorde han för sitt sätt att fastställa betydelsen av den text som nu ligger framför oss — betydelsen av ”det dagliga”. ”Jag läste vidare”, sade han, ”och kunde inte finna något annat ställe där det förekom, utom i Daniel. Jag tog då de ord som stod i samband med det, ’ta bort’. ’Han skall ta bort det dagliga’, ’från den tid då det dagliga skall tas bort’ osv. Jag läste vidare och tänkte att jag inte skulle finna något ljus över texten; slutligen kom jag till 2 Thessalonikerbrevet 2:7, 8. ’Ty laglöshetens hemlighet är redan verksam; endast måste den som nu håller tillbaka först röjas ur vägen, och sedan skall den laglöse uppenbaras’, osv. Och när jag hade kommit till den texten, o, hur klar och härlig sanningen framstod! Där är det! det är ”det dagliga”! Nåväl, vad menar nu Paulus med ”den som nu håller tillbaka”, eller hindrar? Med ”syndens människa” och ”den laglöse” avses påvedömet. Nåväl, vad är det då som hindrar påvedömet från att uppenbaras? Jo, det är hedendomen; alltså måste ”det dagliga” betyda hedendomen.”” Apollos Hale, The Second Advent Manual, 66.

Den försynsmässiga ledningen av Millers studium genom både mänskliga och gudomliga medel finns återgiven i berättelsen. Hans gamle vän drev honom vidare, och de tankar som kom till honom var ängeln Gabriels röst, vilken syster White ”rad på rad” identifierar som den ängel som upprepade gånger besökte Miller. Han identifierar de sju tiderna som sin första upptäckt och identifierar därefter de 2 300 som det andra vittnet till de sju tiderna, ty de slutade båda år 1843, (så trodde han till en början). Dessa två profetior är hans alfa- och omega-upptäckter, och inom den profetiska relationen till Miller identifierar de det misstag som skulle rättas av Samuel Snow genom midnattsropets budskap, vilket inledde ”sjunde-månads-rörelsen”. Midnattsropets rörelse var ”sjunde-månads-rörelsen” när den lämnade lägermötet i Exeter, ty den utpekade Herrens ankomst på den tionde dagen i den sjunde månaden, vilken år 1844 inföll den 22 oktober.

Det misstag som frambringar den andre ängels bemyndigande representeras av Millers ursprungliga förståelse att de sju tiderna och de 2 300 åren avslutades tillsammans år 1843. I avsnittet är nästa lära som behandlas hur Miller kom att identifiera Rom som den symbol som fastställer synen. Lärare i adventhistorien identifierar att alla William Millers profetiska förståelser grundade sig på att han identifierade två förödande makter. Han förstod dessa två förödande makter vara det hedniska och det påvliga Rom, och han såg dessa två makter i 2 Thessalonikerbrevet när han kom till insikt om att det ”dagliga” i Daniels bok är det hedniska Rom. Varje profetisk modell som framlades av Miller, om vilken syster White upplyser oss att han upprepade gånger besöktes av änglar, byggde på hans förståelse att Rom fastställer synen. Varenda en!

Från den 31 december 2023 har Lejonet av Juda stam brutit förseglingarna i Jesu Kristi uppenbarelse. Från den tidpunkten hade det grundläggande provet börjat, och det nådde sitt avslut när den förste påven från Förenta staterna började sitt styre den 8 maj 2025. Vid den tidpunkten började tempelprovet.

Vi kommer att fortsätta med dessa ting i nästa artikel och använda de ”250” åren som ett vittnesbörd för att upprätthålla vår identifiering att det grundläggande provet avslutades med den nuvarande påven.